

FUSSİLET SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.
2. Bu Kur'an, Rahmân ve Rahîm olan Allah tarafından indirilmiştir.
3. Bu; bilen ve anlayan kimseler için âyetleri açıklanmış bir kitap, arap diliyle olan Kur'an'dır.
4. Kur'an, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilmiştir. Fakat insanların çoğu, yüz çevirip dinlemezler.
5. Ve: "Bizi çağırdığın Kur'an'a kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Öyleyse, sen istediğini yap, biz de bildiğimizi yapalım" derler.
6. Resûlüm! De ki: "Ben, ancak sizin gibi bir insanım. Bana, ilâhınızın tek Allah olduğu bildiriliyor. Artık O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Allah'a ortak koşanlara yazıklar olsun."
7. O müşrikler; zekâtlarını vermezler ve ahireti de inkâr ederler.
8. Şüphesiz, imân edip güzel işler yapanlar için, tükenmez bir mükâfat vardır.
9. Habîbim! De ki: "Gerçekten siz, yeryüzünü iki günde yaratana inkâr edip, Ona ortaklar mı kabul ediyorsunuz. Halbuki O, âlemlerin Rabbidir."
10. O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orayı bereketli kıldı. Orada, ihtiyaç sahipleri için gıdalarını, bitkilerini ve ağaçlarını tam dört günde takdir edip düzenledi.
11. Sonra ilâhi iradesi, duman halinde olan göğe yöneldi. Göğe ve yere; "Ey yeryüzü ve gökyüzü! İsteyerek veya istemeyerek ikiniz de emrime uyun" buyurdu. Onlar da: "İsteyerek emrine uyduk" dediler.
12. Allah, yedi göğün yaratılmasını da iki günde tamamladı ve her bir semaya emirlerini bildirdi. Biz, dünya semasını da kandillerle süsledik. Ve onu, bozulmaktan koruduk. Bu, kudreti herşeye üstün olan, ilmi herşeyi kuşatan Allah'ın takdiridir.
13. Resûlüm! Bu açıklamadan sonra, Mekkeli kâfirler yine de Allah'a ve peygambere imân etmekten yüz çevirirlerse, onlara de ki: "Ben sizi, Ad ve Semûd kavimlerini helâk eden azap gibi bir azapla korkutuyorum."
14. Ad ve Semûd kavmine: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin" diyen peygamberleri geldiğinde ve evvelki peygamberlerin tebliği kendilerine ulaştığında; "Eğer Rabbimiz isteseydi, melekleri indirirdi. Biz, sizinle gönderilmiş olanı inkâr ediyoruz" dediler.
15. Ad kavmi, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayarak: "Bizden daha kuvvetli kim var?" dediler. Acaba, kendilerini yaratan Allah'ın, daha kuvvetli olduğunu anlamadılar mı? Fakat onlar, bile bile âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16. Biz de üzerlerine, o uğursuz günlerde, gürültülü ve dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Böylece dünya hayatında onlara aşağılayıcı bir azap tattırdık. Ahiret azabı ise, daha alçaltıcıdır. Üstelik kimseden yardım da görmezler.
17. Semûd kavmine de, doğru yolu göstermiştik. Fakat onlar, körlüğü hidâyete tercih ettiler. Sonra onları, günahları sebebiyle, aşağılayıcı bir azap, yıldırım gibi yakalayiverdi.
18. Biz, imân eden ve kötülükten sakınanları ise kurtardık.
19. O gün, Allah'ın düşmanları, cehennem ateşine sevk edilmek üzere bir araya toplanırlar.
20. Nihâyet, cehenneme geldiklerinde; kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları günahlar hakkında aleyhlerine şahitlik ederler.
21. Onlar, derilerine, "Niçin aleyhte şahitlik ettiniz" derler. Derileri; "Bizi, herşeyi konuşuran Allah konuşurdu. Sizi ilk önce yaratan da O'dur. Nihâyet Ona döndürülüyorsunuz" derler.
22. Halbuki siz; kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin şahitliğinden çekinmiyordunuz. Allah'ı da yaptıklarınızdan birçoğunu bilmez sanıyordunuz.
23. Rabbiniz hakkındaki yanlış zannınız, sizi helâke düşürdü de hüsrana uğrayanlardan oldunuz.
24. Eğer dayanabilirlerse, işte ateş. Şâyet Allah'ın rızasını kazanmak için fırsat isterlerse, istekleri kabul edilmeyecektir.
25. Biz onlara, dünyada, insanlardan ve şeytanlardan bir takım kötü arkadaşlar edindirdik. Fakat o kötü arkadaşlar, onlara dünyayı hoş gösterip, ahireti unutturdular. Böylece, daha önce geçmiş, cin ve insan toplulukları hakkındaki azap sözümüz, onlar için de gerçek oldu. Muhakkak, onların hepsi hüsrana düşmüşlerdir.
26. Kâfirler, "Bu Kur'an'ı dinlemeyin, onun uyarılarını tesirsiz bırakmak için manasız şeylerle dikkatleri dağıtın. Belki böyle yaparak, üstünlük sağlayıp, onu bastırabilirsiniz" dediler.
27. Biz de, onun için kâfirlere, dünyada şiddetli bir azap tattıracağız. Ahirette de, yaptıkları kötü işlere karşılık, hak ettikleri cezayı vereceğiz.
28. İşte, Allah düşmanlarının cezası ateştir. Ayetlerimizi bilerek inkâr etmelerine karşılık, orada onlar için, ebedi kalacakları bir yer vardır.
29. Kâfirler, "Ey Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları göster de, onları ayaklarımızın altına alalım ve cehennem en altında kalanlardan olsunlar" diyecekler.
- 30-33. "Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da doğru yolda sebat edenlere gelince, onlara ölüm anında melekler iner ve; "Korkmayın, mahzun da olmayın. Size söz verilen cennetle sevinin. Dünya hayatında ve ahirette biz sizin dostunuzuz. Orada, canınızın çektiği ve istediğiniz herşey vardır. Bu, çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici Allah tarafından bir ziyafettir. Allah'a çağırın, güzel işlerde bulunan ve 'Ben Müslümanlar-danım' diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?" derler.
34. İyilikler de eşit değildir, kötülükler de. Sen kötülüğe iyiliğin en güzeliyle karşılık ver.

- Bir de bakarsın, aranızda düşmanlık bulunan kimse, candan bir dost oluverir.
- 35.** Bu olgunluğa, ancak sabredenler erişir. Ve hayırdan büyük pay sahibi olanlar kavuşturulur.
- 36.** Eğer şeytandan bir vesvese gelirse, hemen Allah'a sığın. Şüphesiz O, herşeyi hakkiyle işiten ve bilendir.
- 37.** Gece ve gündüz, güneş ve ay, hepsi O'nun kudretini gösteren alâmetlerindendir. Güneşe ve Aya secde etmeyin. Eğer, yalnız bir olan Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, bunları yaratana secde edin.
- 38.** Eğer onlar, Allah'a ibadet etmeyi büyüklüklerine yediremezlerse, bilsinler ki, Rabbinin katında olan melekler, gece-gündüz usanmadan, O'nu tesbih ederler.
- 39.** Yine Allah'ın kudretinin delillerindendir ki; yeryüzünü kupkuru görürsün. Üzerine suyu indirdiğimizde, harekete geçer ve kabarır. O kupkuru toprağa can veren, ölüleri de öylece diriltecektir. Şüphesiz, Onun herşeye gücü yeter.
- 40.** Ayetlerimizi inkâr edenlerin durumu, Bizden gizli kalmaz. Ateşe atılacak olan kimse mi daha hayırlıdır, yoksa kıyamet günü korkulardan emin bir şekilde huzurumuza gelecek olan mı? Dilediğinizi yapın. Muhakkak ki Allah, yaptıklarınızı hakkiyle görür.
- 41-42.** Kendilerine gelen bu şanı yüce Kur'an'ı inkâr edenler, elbette cezadan kurtulamazlar. Kur'an, eşsiz ve pek kıymetli bir kitaptır. Öyle bir kitap ki, batıl; önden ve arkadan, hiçbir tarafından ona yaklaşamaz. O, hikmet sahibi, herkes tarafından öğülen Allah tarafından indirilmiştir.
- 43.** Habîbim! Sana, senden önceki peygamberlere söylenenden başka bir şey söylenmiyor. Şüphesiz senin Rabbin, hem bağışlayıcı, hem de can yakıcı bir azap sahibidir.
- 44.** Eğer Kur'an'ı, yabancı bir dilde indirseydik, kesinlikle onlar; "Ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arapça konuşan peygambere başka dilden bir kitap mı?" diyeceklerdi. Resûlüm! Onlara de ki: "O Kur'an, imân edenler için bir hidâyet rehberi ve bir şifadır. İmân etmeyenlerin ise, kulaklarında bir ağırlık vardır. Ve o Kur'an'ın hakikatleri, onlara kapalıdır." Sanki onlara, çok uzak bir yerden sesleniliyor da, söylenileni anlamıyorlar gibi bir durumları vardır. Hakkı duymazlar ve kabul de etmezler.
- 45.** Muhakkak ki Biz, Mûsa'ya Tevrat'ı vermiştik. Fakat Kur'an'da olduğu gibi, onda da ihtilâfa düşmüşlerdi. Eğer Rabbin, mükâfat ve cezayı kıyamet gününe bırakmış olmasaydı, aralarında derhal hüküm verilirdi. Onlar, kitap hakkında derin bir şüphe ve tereddüt içindedirler.
- 46.** Kim güzel iş yaparsa, sevabı kendisine, kim de kötülük yaparsa, cezası yine kendisinedir. Yoksa Rabbin, kullarına haksızlık edecek değildir.
- 47.** Kıyamet vaktini, yalnız O bilir. O'nun bilgisi ve izni olmadan ne bir meyve tomurcuğundan çıkar, ne de herhangi bir dişi hamile kalır veya doğurur. Allah onlara; "Bana ortak koştuklarınız nerededir" diye seslendiğinde, onlar; "Buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını Sana arz ederiz" derler.

48. Önceden ortak koştukları şeyler, kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuş, onlar da kendileri için kaçacak bir yer olmadığını anlamışlardır.
49. Kâfir insan, dünya menfaatini istemekten usanmaz. İsteddiği eline geçmeyip bir kötülük dokunduğunda da karamsarlığa düşer ve Allah'ın rahmetinden ümidini keser.
50. Eğer ona dokunan zarardan sonra, kendisine bir nimet tattırırsak, o zaman da;
“Bu benim hakkımdır. Kıyametin geleceğini de hiç sanmıyorum.
Rabbime döndürülsem bile, O'nun katında elbette benim için bundan daha güzeli vardır” der. Biz o kâfirlere, yaptıklarını elbette haber vereceğiz.
Ve onlara, pek acı bir azap tattıracağız.
51. İnsana nimet verdiğimizde, şükretmekten yüz çevirip yan çizer. Bir kötülük dokunduğunda da, bol bol dua eder.
52. Resûlüm! De ki; “Söyleyin bakalım ey kâfirler! Eğer bu Kur'an, Allah tarafından olduğu halde, siz onu inkâr etmişseniz, o zaman haktan uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim olabilir?”
53. Evet, Biz o Mekkelilere, delillerimizi, gerek dış dünyada, gerekse kendi öz varlıklarında göstereceğiz. Sonuçta, Kur'an'ın Allah tarafından gelen bir gerçek olduğu, onlar tarafından da iyice anlaşılacaktır. Rabbinin, herşeye şahit olması yetmez mi?
54. Dikkat edin! Gerçekten onlar, Rablerine kavuşma hususunda şüphe içindedirler. İyi bilin ki Allah, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.